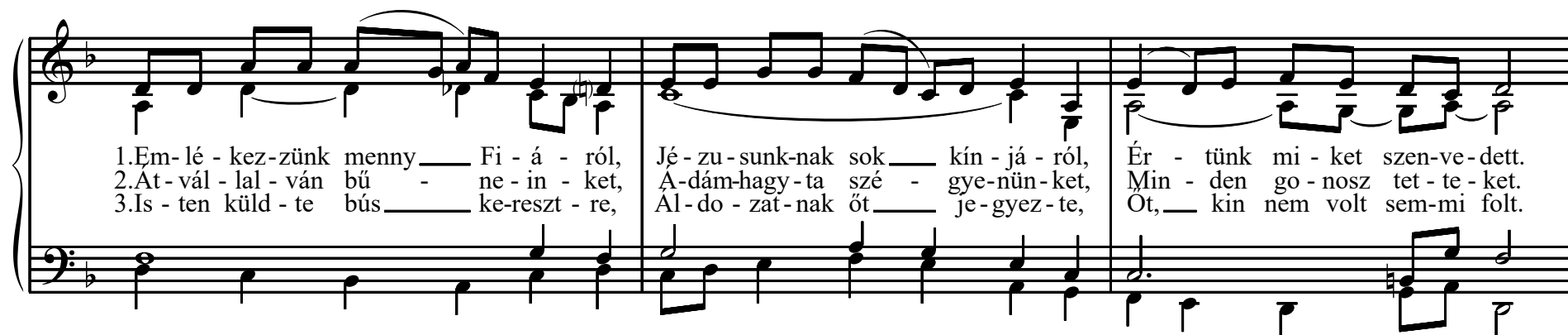

498. Emlékezzünk menny Fiáról

Vad Péter Zsigmond

1. Em-lé - kez-zünk menny — Fi - á - ról,
2. At - vál - lal - ván bü - ne - in - ket,
3. Is - ten küld - te bús — ke-reszt - re,
Jé - zu - sunk-nak sok — kín - já - ról,
Á - dám-hagy - ta szé - gye-nün - ket,
Al - do - zat-nak őt — je-gyez - te,
Ér - tünk mi - ket szen-ve-dett.
Min - den go - nosz tet - te - ket.
Őt, — kin nem volt sem-mi folt.

4. Véré t adta vétkeinkért, Eltékozolt életünkért Az, ki örök tiszta volt.
5. Ki ne volna néki hálás? Ki ne zengne néki áldást, Szívből szóló éneket?
6. Bűnösökért büntelen holt, Annyalok közt szent Király volt, S csúful elítéltetett.
7. Vétkesekért kint, keservet, Vett vállára súlyos terhet, S népe leköpdöste őt,
8. Gúnyos szókkal őt sebezte, Feszítette zord keresztre Két hitvány lator között.
9. Ó, adj hitet, szent Királyunk, Hogy örökkön téged áldjunk, El ne feledjünk sosem.